

[Hanne Reintoft.]

vedkommende findes en undtagelsesbestemmelse, således at direktøren for sygekassevæsenet for invalidepensionisternes vedkommende kan forlænge denne dagpenget. Jeg vil henstille, at man i udvalget meget nøje overvejer, om denne bestemmelse er fornuftig, dels om indskrænkningen af dagpengegydelser overhovedet er på sin plads for denne gruppes vedkommende, dels om en eventuel dispensation ikke skal gives på et andet trin i det sociale system.

Det er vist en slet skjult hemmelighed, at mange sager ligger endda overordentlig længe i sygekassedirektoratet, og en sådan antagelig hverdagsagtig sag som denne — for jeg tror, der kommer mange dispensationsansøgninger — må kunne klares af de sociale udvalg i kommunerne, efter den nye styrelseslovs eventuelle vedtagelse af kommunernes social- og sundhedsudvalg. Her må folkevalgte lidt hurtigere og lidt mere livsnært kunne tage afgørelsen om en sådan sikkert hyppigt ansøgt forlængelse. Det andet bliver sandsynligvis et bureaukrati magen til det, vi har set i invalideforsikringsret og andre steder.

Lad mig til sidst fremhæve, at også denne lov kommer til at understrege uligheden mellem de mennesker, der får en vis erstatning for tab af indkomst, i forhold til de mennesker, der, medens de oppebærer pension, er ansat således, at de får fuld erstatning. Fra 1. april kan man som sagt desværre få fuld folkepension, når man er fyldt 67, lige meget om man behøver det eller ej.

En del mennesker fra alle samfundslag og under alle ansættelsesformer vil måske fortsætte arbejdet. De mennesker, der skal have deres erstatning for indkomstab ved sygdom via denne lov, får med de 78 dages begrænsning ringere vilkår end andre samfundsgupper, der fortsætter under hidtidige og gunstigere arbejdsbetingelser. Der bliver både i dette og i andre udvalg, der skal beskæftige sig med forslagene, der følger beslutningen om den fulde folkepension, rig anledning til at overveje, om man ikke, når man nu indfører det fine udtryk, jeg hørte i dag, socialpensionist, begynder at uddybe skellene i befolkningen i stedet for at udjævne dem, sådan som man prøver at bilde folk ind at man gør.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke ordførerne for de bemærkninger, der er faldet her i dag.

Jeg må til hr. Niels Mørk, der taler om, at det ikke kan være rimeligt, at man ikke i fuld udstrækning giver invalide- og enkepensionister samme stilling som andre, der er medlem af sygelønsordningen, have lov at nævne, at med i vurderingen må jo, som flere andre ordførere også har været inde på, også tages, at der jo er en almindelig formodning om, at pensionister enten er på vej ud af arbejdsmarkedet eller i hvert fald har en noget løsere tilknytning til det. Det er jo begrundelsen for, at de overhovedet oppebærer en pension, og når man sammenholder dette med, at det krav, man stiller til beskæftigelse for at kunne få adgang til dagpengene, er så beskedent som 40 timer i de sidste 4 uger, så synes jeg, at man ved forslaget her, som jo også stemmer med de tanker og de synspunkter, der er fremført i socialreformkommissionen, opnår det, der må være målet: at skabe en sikkerhed i kortvarige sygeperioder. Hvis man realistisk må vurdere, at der er tale om mere langvarig sygdom, er det vel usikkert, om de pågældende vil have mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, og det kan derfor ikke være rimeligt, at man i endda en meget lang periode skal kunne oppebære sygedagpenge sammen med pensionen.

Regeringens synspunkter bygger altså på, hvad der har været fremført i kommissionen, og jeg synes også, det er værd at understrege, at det for mange folkepensionister er en fordel, at de kan være med i sygedagpengeordningen, og på den anden side, at pensionistorganisationerne selv har kunnet give tilslutning til forslaget.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på, hvad de enkelte ordførere i øvrigt har anført. Jeg vil blot have lov til til fru Hanne Reintoft, der talte om, at man skulle finde en bedre administrationsform med hensyn til dispensationsordningen for invalidepensionisternes vedkommende, at nævne, at vi har jo ikke mulighed for at lovgive om og lægge sager hen til organer, som endnu i dag ikke er oprettet; men i det øjeblik vi har gennemført en ny styrelseslov, er det da også min tanke, at vi skal lægge disse ting ud til det kommende revaliderings- og pensionsnævn.